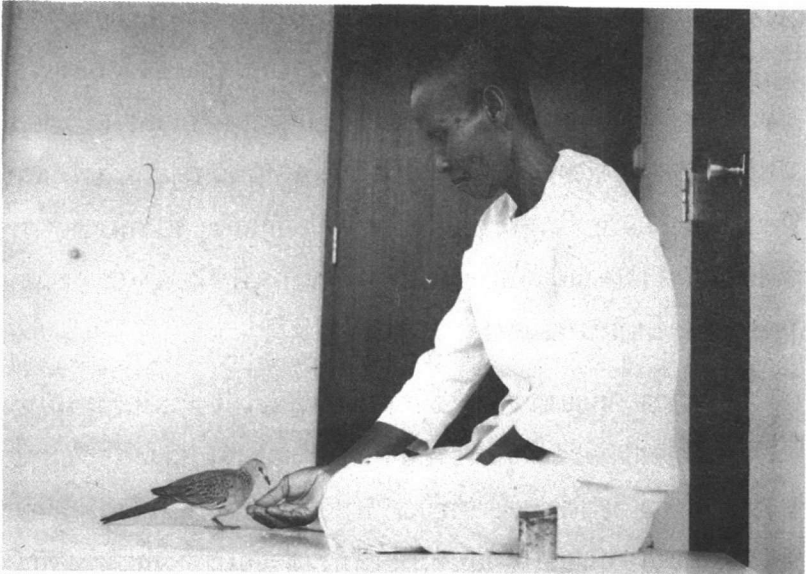

สร้าง “บ้านธรรมประสิทธิ์”

สาเหตุที่มีนักเรียนนักศึกษาและคนทั่วไปมาเรียนธรรมะกับคุณยายเพิ่มมากขึ้นนี้เอง ทำให้เรือนหลังเล็กเก่าๆ ที่คุณยายอาศัยอยู่คับแคบเป็นอย่างยิ่ง บรรดาเหล่าศิษย์ โดยเฉพาะผู้ที่มียานอาชีพเป็นหลักเป็นฐานแล้วมีความเห็นพ้องต้องกันที่จะให้คุณยายมีที่อยู่ใหม่ จึงช่วยกันรวบรวมเงินได้จำนวน ๕ หมื่นบาท ขออนุญาตทางวัดปลูกเรือนไม้สองชั้นขึ้นในที่ว่างทิศเหนือของบริเวณวัดปากน้ำ ท่านเจ้าอาวาสในขณะนั้น (พระเดชพระคุณพระธรรมปัญญาบติในปัจจุบัน) ได้อนุญาตให้พระเถระผู้ใหญ่ของวัดอีก ๒ องค์ องค์หนึ่งช่วยควบคุมการก่อสร้าง อีก

องค์หนึ่งท่านเป็นใหญ่ด้านวิปัสสนาธุระ เป็นผู้ตั้งชื่อบ้านให้ว่า “**บ้านธรรมประสิทธิ์**” เป็นมงคลนามและตรงกับคุณลักษณะของบ้านโดยตรง คือใครมาถึงบ้านนี้แล้ว คุณยายเป็นต้องสั่งสอนธรรมะให้ทุกคนไป

กลุ่มคนที่มาปฏิบัติธรรมที่บ้านนั้น มีความรักใคร่สามัคคีกลมเกลียวกันเป็นอย่างดี ใครว่างเวลาใดก็มาปฏิบัติธรรมกับคุณยายได้ตลอดเวลา ตั้งแต่เช้าจนถึง ๒ ทุ่ม เวลาที่พร้อมเพรียงกันที่สุดคือเวลา ๖ โมงเย็น เป็นต้นไป เพราะเป็นเวลาที่นักเรียน นิสิต นักศึกษาเลิกเรียน และผู้ทำงานประกอบอาชีพต่าง ๆ ส่วนใหญ่เลิกงานแล้ว ต่างคนต่างเคารพรักซึ่งกันและกันตามลำดับอายุ เรียกขานกันเป็นพี่ ป้า น้า อา เหมือนญาติสนิท เป็นกัลยาณมิตรกันโดยแท้จริง

คำว่า “**กัลยาณมิตร**” เมื่อนึกย้อนหลังไปถึงเวลาครั้งกระโน้น หลายคนทีเดียวที่จะต้องรู้สึกซาบซึ้งในคำนี้ เวลานั้นหลวงพ่อัมมชโยของเรา ซึ่งคือ นายไชยบุญย์ สุทธิผล ท่านปฏิบัติธรรมได้ผลดีกว่าหมู่คณะของเราทุกคน คุณยายได้มอบหมายให้ท่านช่วยอบรมสั่งสอนหมู่คณะแทนคุณยายในบางโอกาส ท่านสามารถกระทำได้เป็นอัศจรรย์ เวลาท่านกล่าวสอนต่าง ๆ ท่านมีบุคลิกลักษณะเหมือนไม่ใช่เด็กหนุ่มอายุยี่สิบเศษ แต่เหมือนผู้ใหญ่คราวพ่อของพวกเรา

ทั้งสองท่านนี้ คือคุณยายอาจารย์และนายไชยบุญย์ สุทธิผล เป็นกัลยาณมิตรอันประเสริฐสุด เป็นผู้ช่วยเปลี่ยนแปลงชีวิตของพวกเราอย่างใหญ่หลวง เป็นผลดีข้ามภพข้ามชาติ หากไม่พบท่านทั้งสอง พวกเราหลายคนหรืออาจจะกล่าวลงไปว่าเกือบหมดทุกคนก็ได้ แทบจะไม่มีทางรอดจากการไปเกิดในอบายภูมิเลย เพียงแต่จะเกิดภูมิใดใน ๔ ภูมินั้นเท่านั้น